

heden den nu gjældende Lovgivning derom udkom. Jeg skjønner imidlertid dog ikke rettere, end at selve Ordningen i sig selv er saa usuldfkommen, at der vel kan være Anledning til at indrømme, at en billig Andeel af dette Arbeide gaaer over fra Kistfognene til en større Commune, at den større Commune kommer den mindre Commune, nemlig Kistfognene, noget mere tilhjælp. Det fortjener ogsaa at fremhæves, at, da man frygtede den store Beføstning, som det vilde medføre, naar Arbeidet skulde bortliciteres, saa blev man tidligere staaende ved den usuldfkomne Ordning, at Amtet kom til Hjælp med Naturalarbeide, hvorved det da blev Hjælpefognene, som det kom til at gaae ud over. Vilde man lade Amtet bære den hele Pengebyrde, og paa den Maade lade alene den større Commune hjælpe den mindre, saa maa dertil erindres, at det kun er enkelte Amter, i hvilke Sandflugten medfører saa betydelige Omkostninger, som Alt i Alt beløbe sig til c. 30,000 Rbd., og det forekommer mig da at være ganske naturligt, at Staten overtager sig en saadan Andeel af disse Byrder, at disse Amter derved ikke faae en særegen, ganske uforholdsmæssig Byrde. Efter disse Betragtninger skjønner jeg ikke rettere, end at jeg ikke kan erklære mig imod Udvalgets Forslag, og har Finanzministeren ogsaa underrettet mig om, at der heller ikke fra det finansielle Standpunkt kan være Noget at indvende mod en saadan Afgjørelse, naar det maa erkjendes billigt og rimeligt, at Staten overtager en Deel af Byrden. Jeg maa derimod paa det Bestemteste, saavel fra Indenrigsministerens som fra Finanzministeriets Standpunkt, erklære mig imod det stillede Vædringsforslag, som gaaer ud paa, at Amtet slet Intet skulde bidrage, uagtet det nærmest er Amtet, der som større Commune maatte komme den mindre til Hjælp, og uagtet den nuværende Lovgivning allerede paa lægger det et Pengebidrag, som det efter Forslaget vilde blive fritaget for. Søvrigt skal jeg, da jeg nu maa indstude mig i det andet Thing, erklære, at jeg ikke har noget Væsentligt at erindre imod de øvrige af Udvalgets Indstillinger.

Formanden. Hvis Ingen begjærer

Ordet, vilde Forhandlingerne være sluttede (Ophold). De ere sluttede.

Da den ærede Rigsdagsmand, der har indbragt Lovforslaget, som Medlem af Udvalget har tiltraadt de af dette foreslaaede Vædringer i § 1, tør jeg antage, at han dermed har frsafaldet den af ham oprindeligt foreslaaede Redaction (Lykke: Ja!). Saa fremt Ingen optager det saaledes frsafaldne Forslag, vil det være bortfaldet (Ophold). § 1 foreligger altsaa nu kun i den Form, Udvalget har foreslaaet.

Man skred da til Afstemning hvorved:

1) § 1, nu saalydende:

Den Forpligtelse, som i Genhold til Forordningen af 19de September 1792 og Plakaten af 6te Marts 1838 paahviler Beboerne i de indenfor en vis Grændse fra Sandflugtsstrækningerne beliggende Hjælpefogne til, uden Bederlag, at udføre Arbeide til Sandflugtens Dæmpning, skal ophøre fra den Tid, nærværende Lov udkommer."

vedtoges eenstemmigt med 66 Stemmer.

Den oprindeligt foreslaaede § 2 (see Anhanget Nr. 41 Sp. 632) bortfaldt som tagen tilbage af Forslagsstilleren, uden at gjenoptages af nogen Anden.

2) Forslag af J. Knudsen:

Det 3die og sidste Punktum i den af Udvalget foreslaaede § 2 foreslaaer jeg at skulle udgaae, og derimod at indsætte følgende Bestemmelse:

„De øvrige $\frac{3}{4}$ Dele af Arbeidet blive derimod at udføre for Betaling, som, tilligemed de øvrige med Sandflugtsvæsenet forbundne Udgifter, navnlig Lønninger, Diæter og Reiseudgifter til Sandflugtscommissairerne og øvrige Kistbetjente, — overtages og udredes af Statskassen."

forkastedes med 51 Stemmer mod 12.

3) Den af Udvalget foreslaaede § 2. (see Anhang B. Nr. 38 Sp. 529).

vedtoges eenstemmigt med 68 Stemmer.